

نقش محبت در تربیت دینی از منظر قرآن و سنت (الهیات و معارف اسلامی)

سید باقر حسینی^۱، قدسیه رفتاری^۲، حدیث شهرکی^۳

۱-دکتری، استادیار دانشگاه زابل

۲-دانشجوی کارشناسی ارشد قرآن مجید،

۳-دانشجوی کارشناسی ارشد قرآن مجید، شهرستان زابل

چکیده

محبت مفهومی است که با زندگی همه انسان ها عجین شده و از فطریات اولیه بشر است. از این رو در معارف بشری و معارف الهی که در کتب آسمانی منعکس شده، به خصوص در قرآن کریم از آن، مطالب و معارف مفصلی عنوان شده است. در آخرین کتاب آسمانی برای تبیین این مقوله فطری، اقسام آن، درجات و رابطه میان محبت انسان و خداوند و ... از واژه های مختلفی استفاده شده است. زیرا که روش محبت یکی از روش های عاطفی در تربیت دینی است که امیر المومنین علی (علیه السلام) آن را بهترین بستر تربیت می دانستند. بدون شک هیچ روشی چون محبت در تربیت دینی انسان موثر نیست و مفیدترین روشهای تربیت به نیروی محبت کارآیی پیدا می کند. جهان آفرینش بر اساس محبت و رحمت سامان یافته است. در مکتب تربیتی اسلام به عامل تربیتی محبت تاکید بسیاری شده است و اولیای الهی از آن بهره های بسیار گرفتند و آن را محور تربیت قرار داده اند. لذا این تحقیق تا حد امکان با هدف شرح دادن روش های محبت و بررسی تاثیرات محبت در فرزند، روابط خانوادگی و روابط انسانی به انجام رسیده است. **کلیدواژه ها:** نقش، محبت، تربیت دینی